

kommer til at betyde. Det har I overhovedet ikke været i stand til at regne på.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Den sidste bemærkning fra fru Jette Gottlieb må da være en fortalelse, for der står helt klart, at for de personer, det her handler om, og som står i en situation, hvor de kan falde ud, gælder 26-ugers-reglen også fremover.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Ja, men der står lige så klart, at i de to første år, hvor man har mulighed for ordinær genoptjening, da drejer det sig om 52 uger. Det står der lige så klart. Det er rigtigt, at når man først er faldet ud, så skal man kun have 26 uger for at komme ind igen. Men selve genoptjeningsretten koster nu 52 uger, og det samspil har I ikke regnet på. Samtidig laver I tvangsaktivering i tre år, hvor folk ikke har mulighed for at optjene timer ved siden af. Det vil sige, at I bringer en masse mennesker i den situation, at de skal finde 52 ugers arbejde inden for to år. Det er samspillet mellem de to ting, I ikke har gennemskuet betydningen af.

Formanden:

Blot for en ordens skyld: Vi bruger ikke I-formen herinde.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Vi er helt enige i, at hvis vi når frem til, at man har haft to år på dagpenge og tre år på aktivering, er man i en situation – hvis man altså kommer derhen – hvor der er en risiko for udfald, og så er det 26 uger.

Vi er også enige om, at såfremt det her fortsætter også efter den 1. januar 1997, så skal der 52 uger til. Men det har vi heller ikke nogen bekymring over.

Jens Risgaard Knudsen (S):

Jeg skylder at give Folketinget en stemmeforklaring. I det omfang ændringsforslagene kommer til afstemning her om et øjeblik, vil jeg for mit eget vedkommende undlade at stemme. Jeg skylder så samtidig at føje til, at jeg ikke har en døjt respekt for de ændringsforslag, der er stillet af Venstre. Jeg har heller ikke i sinde gennem en afstemning om ændringsforslagene at puste til ilden mellem Venstre og De Konservative.

Og det må være en naturlig og en korrekt parlamentarisk konsekvens, at jeg ved tredje behandling har i sinde at stemme imod det foreliggende lovforslag, medmindre lovforslaget i det efterfølgende udvalgsarbejde – udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling – bliver af en sådan karakter, at jeg for mit eget vedkommende med god samvittighed kan stemme for forslaget.

Med formandens forventede tilladelse skal jeg så samtidig orientere Tinget om, at den holdning, jeg her har gjort rede for, for så vidt angår lovforslag nr. 14, også vil være min holdning, for så vidt angår lovforslag nr. 15.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hr. Helge Sander havde en lang række bemærkninger, der blev annonceret som forbedringer og reformering af systemet. Jeg synes, at jeg for en orden skyld må nævne, hvad det er for såkaldte forbedringer, Venstre gerne vil have ind i loven, for der er jo tale om massive forringelser og store barrierer for, at folk kan komme ind i dagpengesystemet.

Når man siger, at medlemsperioden for at blive dagpengeberettiget skal stige til 3 år, når man siger, der skal være 2 års beskæftigelse inden for en 3-års-periode, og når man siger, at dagpengeperioden skal ned på 4 år, samtidig med at ydelsen skal længere ned, og samtidig med at der skal ske nogle forringelser i børnepasningsorloven, så synes jeg, det er noget af et postulat at sige, at det er en yderligere reformering.

Det er så kraftig en stramning, at det alene kan betyde, at der kommer mange flere på de sociale bistandskontorer. Men Venstre vil altså tilsyneladende gerne have flere bistandsklienter og færre i det arbejdsmarkedspolitiske system med de konsekvenser og de muligheder, det giver i forhold til at få de uddannelser og de tilbud, som kvalificerer dem til at tage de nye job, som der jo kommer flere af dag for dag.

Hr. Bendt Bendtsen erklærede sig tilfreds med forliget, og sådan skal det jo i og for sig også være, når man indgår en aftale, for så skal de, der dækker aftalen, jo også føle sig rimelig tilfreds. Selv om De Konservative gerne ville have gået længere, så finder jeg egentlig, at vi har opnået et rimeligt kompromis.

Jeg er nødt til at sige til hr. Bendt Bendtsen, at i forhold til bekendtgørelsen er det ikke et spørgsmål, der er til politisk diskussion. Det er ministerens bemyndigelse, og det er en bemyndigelse, der selvfølgelig skal bruges inden for de